

Tendentsen er til at tage udelukkende Hensyn til Eiendomsbesiddelse, kunne forebygge, at denne Tendents gjør sig ene gjældende. Jeg vilde i ethvert Tilfælde ansee det for aldeles uheldigt, hvis man gif saavidt, at man forbigik ethvert Hensyn til Folketallet. Samme ærede Landstingsmand har meent, at det ikke vilde være saa meget vanskeligt for Besiddere af større Eiendomme at skaffe Folk til Sneekastningsarbejde, idet de, hvor der ikke var faste Folk nok paa Gaarden, kunde leie deres egne Daglere. Men det er jo netop deri, Vanskeligheden ligger, at Den, der besidder en større Eiendom, og driver denne for en væsentlig Deel, isædetfor med fast Thende, med Daglere, ikke paa nogen Maade vil have det i sin Magt at skaffe det fornødne Antal Folk tilveie, og det er netop Hensynet til Umuligheden for de større Eiendomsbesiddere af at tilveiebringe de Folk til Sneekastningsarbejde, som, Sneekastningspligten beregnet efter Eiendommens Størrelse, afkræves dem, der har bevæget, som jeg troer, Udvalgets Fleertal, og i ethvert Fald mig til at staae ind paa den af Udvalgets Fleertal anviste Veie. Det kunde være Anledning for mig til at gjøre nogle yderlige Bemærkninger, men, da jeg troer, at det Baatænkte nærmest henhører til et senere Afsnit, saa skal jeg afholde mig derfra for Øieblikket.

O. Nielsen: Jeg troer, at der maa ligge en stor Vægt for Thinget i at høre en Udtalelse som den af den 1ste Landstingsmand for 10de Kreds (Lüttichau). Naar en Mand, der har et saa stort Hartkorn som han, udtaler sig i en modsat Retning af det foreliggende Forslag af Udvalgets Majoritet, maa Thinget vistnok tillægge dette en særdeles Vægt. Man maa dog vistnok vogte sig for ikke at fritage dem, der have meest Nytte af Veiene, og det troer jeg rigtignok, at de, der besidde Hartkorn, have. Jeg vil ikke dermed sige, at det ikke er til Gavn for det Hele, at holde Veiene farbare, men vi, som besæde Veiene, ere dog egentlig dem, der have meest Nytte af, at de ere farbare, og altsaa mener jeg, at Hartkornet, hvordan det saa end gaaer, maa lægges til Grund. Det er en gammel

Maalestok, vi have deri, og jeg skal finde mig i den, idet jeg ikke drister mig til at kaste Byrden over paa mine Medmennesker, der have mindre Formuenhed end jeg. Der blev af den ærede 4de Landstingsmand for 1ste Kreds (Madvig) yttret, at man vel maatte vogte sig for at tage en Bestillingsmand, en fast ansat Embedsmand til at udføre slikt Arbejde. Han sigtede nærmest til Præsterne, og meente, at der for dem var Forretninger, som de først og fremmest maatte røgte fremfor at kaste Sne, men jeg skal i saa Henseende bemærke, at om en Præst endog saa ikke skulde kunne kaste Sne ved Siden af sine andre Forretninger, saa kan han jo frigjøre sig derfor ved Betaling. Hans Forretninger ved Bryllupper, Barne- daab og Jordpaatafsættelser faaer han vistnok saa rigeligt aflagt, at han meget vel maa kunne afsee denne Betaling. Naar vi skulle gaae til Lighedsprincipet, finder jeg, at man skal skjære Alle over een Kam, og saa skal Ingen fritages. Hvad nu navnlig de Undtagelser angaaer, her ere gjorte, da skal jeg bemærke, at Præsterne jo især i de sidste Aar have været meget vel aflagte, at Skolelærerne jo ogsaa ved Rigsdagens Medvirksomhed ere satte paa en ganske anden Fod end tidligere, og jeg troer saaledes ikke, at Noget af dem vilde finde sig særdeles trykket ved at bære denne personlige Byrde i Lighed med alle Andre. Men efter de Oplysninger, som den 1ste Landstingsmand for 10de Kreds (Lüttichau) og den ærede 4de Landstingsmand for 10de Kreds (M. P. Bruun) gave, ville mange af de større Eiendomsbesiddere ganske blive fritagne for den her omhandlede Byrde.

Lüttichau: I Anledning af det Foredrag, som den ærede Secretair (Drejer) holdt, skal jeg tillade mig at tilbagefalde i Thingets Erindring, at jeg udtrykkelig har nævnt som tre Momenter, det forekom mig at være af Bigtighed at lægge til Grund for Fordelingen af Sneekastningsarbejdet: Hartkornet, Folketallet og Assuranceværdien for Bygninger, hvor der søres en eller anden Bedrift. Det vil deraf sees, at jeg aldeles ikke har overseet det meget vigtige Moment, som den ærede Secretair lagde saamegen Vægt paa. Jeg staaer